

DET KONGELIGE LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Landbruksdirektoratet
Postboks 1450 Vika
0116 OSLO
NORWAY

Deres ref

Vår ref

Dato

18/1379-

17. oktober 2019

Fastsettelsesbrev - endringer i forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen

1. Innledning

Landbruks- og matdepartementet har i dag fastsatt endringer i forskrift 1. april 2004 nr. 611 om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen (husdyrkonsesjonsforskriften) §§ 1, 3, 4, 9, 9a og 9b.

Departementet redegjør for bakgrunnen for endringene i pkt. 2. Endringer knyttet til konsesjonsgrense og definisjoner behandles i pkt. 3, mens øvrige materielle endringer behandles i pkt. 4. Overgangsordning behandles i pkt. 5 og i pkt. 6 redegjøres det for hvorfor 2-års regelen i § 2 ikke endres. I pkt. 7 behandles iverksettelse.

2. Bakgrunn

I forbindelse med jordbruksforhandlingene i 2018 ble partene enige om å utrede og vurdere endringer i husdyrkonsesjonsregelverket for å håndtere veksten av smågrisproduksjon basert på engangspurker. Partene viste til at omfanget av engangspurker har økt over tid, at denne produksjonsformen bidrar til at tilførselen av smågris øker, og at produksjonsformen kan sies å ha dyreetiske utfordringer.

I samsvar med avtalepartenes mandat utredet Landbruksdirektoratet regulering av smågrisproduksjon basert på antall avlspurker (innsatte avlspurker og slakta/omsatte purker). Det ble også gjort særskilte vurderinger for foredlings- og formeringsbesetninger og forslag til overgangsordninger. Direktoratet leverte sin rapport 3. september 2018.

Postadresse
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo
postmottak@lmd.dep.no

Kontoradresse
Teatergata 9
www.lmd.dep.no

Telefon*
22 24 90 90
Org.nr.
972 417 874

Avdeling
Landbrukspolitisk
avdeling

Saksbehandler
Henriette Evensen
22 24 91 69

Forslag til endring i husdyrkonsesjonsforskriften for å håndtere veksten i engangspurkeproduksjon ble sendt på høring den 18. desember 2018. Det ble samtidig sendt på høring nye satser for standardisert erstatning. Endring i satser for standardisert erstatning ble fastsatt av departementet 3. juli i år.¹

2.1 Nærmere om regelverket og smågrisproduksjon basert på engangspurker

Lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen (husdyrkonsesjonsloven) er en strukturlov hvor formålet er å legge til rette for spredning av svine- og fjørfeproduksjonen på flere enheter ved å regulere produksjonsomfanget hos den enkelte produsent. Loven skal dermed bidra til spredning av kraftfôrbasert produksjon på flere enheter. Produksjonsomfanget hos den enkelte produsent reguleres enten ved å sette grenser for hvor mange dyr som kan omsettes og slaktes per år, eller hvor mange dyr produsenten kan ha innsatt til enhver tid. Felles konsesjonsfri grense (ofte omtalt som "konsesjonsgrensen") er på 2 100 konsesjonsenheter. For å ha en felles enhet på produksjonsomfang for all konsesjonsregulert produksjon, kan antall dyr regnes om til konsesjonsenheter ved hjelp av faste forholdstall pr. dyreslag.

Det er tillatt å overstige den konsesjonsfrie grensen, eller den innvilgede konsesjonen med opptil 15 pst. ett år, mot tilsvarende reduksjon i produksjonen det påfølgende året. Konsesjoner er tilknyttet en fysisk eller juridisk person og et bestemt gårds- og bruksnummer. Dersom den samlede produksjonen på samme eiendom overskrider grensen for konsesjonsfri drift, inntre konsesjonsplikt. Konsesjonsplikt inntre også dersom to eller flere konsesjonsregulerte produksjoner har felles eierinteresser og det samlede produksjonsomfang overstiger grensen for konsesjonsfri drift. Det samme gjelder dersom to eller flere samarbeider om konsesjonsregulert produksjon, i en slik grad at de må anses å ha økonomiske interesser i samme produksjon.

Av husdyrkonsesjonsloven § 10 følger det at ved produksjon ut over gjeldende konsesjonsgrenser eller tildelt konsesjon, ilegges standardisert erstatning etter nærmere angitte satser pr. dyr. Slike satser er gitt i forskriften § 8.

Produksjon av smågris kan skje gjennom kombinerte besetninger der produsenten har purker, og helt eller delvis selv fører fram produserte smågris til slaktegriser. Produksjonen kan også foregå slik at produsenten kun har purker, og selger all smågris videre til andre foretak som fører frem disse til slaktegriser. I dag reguleres smågrisproduksjon basert på antall innsatte avlspurker (maksimalt 105) til enhver tid. Med denne reguleringsformen kan smågrisprodusenter som utranterer avlspurker etter ett kull og setter inn høydrektige purker, ha en langt høyere smågrisproduksjon enn de som lar avlspurkene ha flere kull. Denne driftsformen omtales også som engangspurkeproduksjon. Produsenter med engangspurker kan teoretisk sett ha om lag ni innsett av purker pr. år. Med kullstørrelse på om lag 12 solgte smågris pr. purke gir da opp mot 11 600 solgte smågris i året. Til sammenligning gir ordinær smågrisproduksjon rundt 4 000 smågris pr. år.

¹ Forskrift 3. juli 2019 nr. 973 om endring i forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen.

Problemstillingen knyttet til omfattende bruk av engangspurker er ikke ny. Allerede ved høringen av regelverket i 2002² ble bruk av engangspurker adressert som et "smutthull" i regelverket, og det ble vist til at denne typen produksjon ikke var i tråd med regelverkets intensjon. I fastsettelsesbrevet av 22. april 2003 fremgår det at problemene med høy utrangering og kontroll likevel ikke var ansett å være så store at det tilsa en omlegging av reguleringen den gangen. Over tid har bruken av engangspurker i smågrisproduksjonen økt.

2.2 Høringen av forslaget

Departementets forslag ble sendt på høring 18. desember 2018 til 12 organisasjoner, institusjoner og statlige instanser, samt landets fylkesmannsembeter. Ved høringsfristens utløp 18. mars 2019 var det kommet inn 48 høringsinnspill, hvorav 26 fra private, 11 fra offentlige instanser og 11 fra ulike organisasjoner/foreninger.

Det generelle inntrykket er at hoveddelen av private som har kommet med innspill er negative til forslaget om å fastsette en grense for antall utrangerte purker. Flertallet av de som er negative til forslaget mener at det heller bør reguleres på antall smågris enn på utrangerte avlspurker. Blant organisasjonene er flertallet positive til forslaget. Av de som er positive til forslaget mener hoveddelen at de foreslåtte grensene er satt for lavt, og at det må gis en lengre overgangsordning.

3. Nye konsesjonsgrenser for utrangering av avlspurker mv.

3.1 Høringsutkastet

Departementet foreslo å sette en konsesjonsgrense for utrangering av avlspurker i tillegg til den eksisterende reguleringen om maksimalt 105 innsatte purker på ethvert tidspunkt. Forslaget var på 140 utrangerte purker. Grensene ble foreslått å skulle virke parallelt, slik at produsenten verken kunne ha flere enn 105 avlspurker i foretaket til enhver tid eller utrangere flere enn 140 avlspurker i løpet av et år.

For purkeringer la departementet til grunn at navet normalt eier 707 avlspurker³, og at purkeringene ikke hadde behov for større rekrutteringsprosent enn vanlige bruksbesetninger. Gitt dette utgangspunktet, foreslo departementet at navet i en purkering maksimalt skulle kunne utrangere 940⁴ avlspurker per år.

Både foredlings- og formeringsbesetningene arbeider for avlsfremgang i svinepopulasjonen. Disse er avhengige av korte generasjonsintervaller og en relativ høy utrangering av avlspurkene. Departementet foreslo at foredlingsbesetningene skulle kunne utrangere 300 purker i løpet av et år, mens formeringsbesetningene skulle kunne utrangere 175.

² Departementets høringsnotat av november 2002: "Forslag til ny lov og forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen"

³ Purkene står normalt sett 14 uker i navet og 8 uker i satellittene. $450 + (450 * 8 / 14) = 707$

⁴ $707 \text{ avlspurker} * 1,33 \text{ (forholdet mellom purker i driftsbygningen og utrangerte)} = 940 \text{ utrangerte avlspurker}$

De nye konsesjonsgrensene ble foreslått å gjelde for alle, også de som lovlig har innrettet seg etter dagens regelverk. For produsenter som har basert smågrisproduksjonen på engangspurker vil produksjonsgrunnlaget og inntektsmuligheten reduseres. Departementet foreslo derfor en bestemmelse om midlertidig konsesjon til og med 2021 til produsenter som i 2017 eller 2018 utrangerte flere avlspurker enn de nye grensene tillot.

I forskriften § 3 angis hvor mange konsesjonsenheter hvert dyretall teller, og forholdet mellom dem. Bestemmelsene er et supplement til konsesjonsgrensene i § 1 og endringer i konsesjonsgrensene vil alltid føre til tilsvarende endringer i bestemmelsen om forholdstall. Bestemmelsen har liten selvstendig betydning, men bidrar til å gjøre det enklere for produsenter som har flere konsesjonsregulerte produksjoner å regne seg frem til hvor mange dyr av hvert slag en kan ha. I tillegg vil den bidra til at en produsent med konsesjon som har avlspurker, enklere kan regne seg frem til antall tillatte utrangerte avlspurker.

I tillegg til at det ble innarbeidet forholdstall for utrangerte avlspurker, foreslo departementet en endring i bestemmelsens struktur.

Det ble foreslått at en utrangert avlspurke skal telle 15 konsesjonsenheter. En utrangert avlspurke i foredlingsbesetning skal imidlertid telle 7 konsesjonsenheter, mens en utrangert avlspurke i formeringsbesetning skal telle 12 konsesjonsenheter. Svineprodusenter med innvilget konsesjon skulle i likhet med produsenter som produserer under konsesjonsgrensene forholde seg til to konsesjonsgrenser jf. § 1 tredje ledd.

3.2 Høringsinstansenes generelle innspill

Om regulering av utrangerte purker

En rekke høringsinnspill er kritisk til departementets forslag til nye konsesjonsgrenser. Det vises til at det er viktig med stabile rammevilkår, og at en innstramning som foreslått vil kunne slå bena under mange produsenter som lovlig har innrettet seg. Det vises til at mange produsenter har investert betydelige beløp i nye husdyrbygg dimensjonert for produksjon med engangspurker fordi regelverket har åpnet for dette. Flere høringsinstanser og private mener primært at man ikke bør regulere utrangerte purker, sekundært at det i så fall bør reguleres på antall omsatte smågris.

Norsvin Nord-Jæren mener at 4 000 smågris vil være rett nivå. I private høringsinnspill er både 3 500 og 4 000 smågris foreslått som nivå for en regulering på omsatte smågris. *Fylkesmannen i Vestland, Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Fylkesmannen i Vestfold og Telemark, Fylkesmannen i Trøndelag og Fylkesmannen i Rogaland, og flere private som har avgitt høringsinnspill, mener det bør reguleres eller utredes regulering av antall smågris uten å foreslå et konkret antall.*

Mattilsynet viser til at å regulere antall utrangerte purker kan innebære at purker som burde vært slaktet ut av dyrevelferdsmessige hensyn blir satt på nye kull.

Manglende lovlighet i forslaget

Uavhengig av reguleringsmåte tar flere av innspillene opp at de produsentene som har lovlig innrettet seg etter dagens regelverk, og gjort store investeringer, bør få konsesjon til å drive en produksjon i samme omfang som den som drives i dag. Alternativt foreslås det at det kompenseres for de tap som påføres.

Advokatfirma Endresen Brygfjell Torall viser blant annet til at forslaget ikke er tilstrekkelig konsekvensutredet, og at det ikke er hjemmel til å regulere antall utrangerte purker ettersom disse kun er en indirekte følge av produksjonen, men ikke inngår i omfanget av den.

I flere av høringsinnspillene er det kommentert at forslaget om innstramming synes å være begrunnet i markedsreguleringshensyn, noe som ligger utenfor regelverkets formål og virkeområde.

Kontrollutfordringer

Fylkesmannen kontrollerer og fatter vedtak etter forskriften. Flere av *fylkesmennene* har pekt på økte kontrollutfordringer. Det vises til at dagens målepunkt for smågrisproduksjon (antall innsatte avlspurker) allerede inneholder usikkerhetsmomenter, og i realiteten bare gir en indikasjon på omfanget av smågrisproduksjonen. Det vises til at forslaget ikke vil avhjelpe eksisterende utfordringer, men snarere være et skritt i motsatt retning. Særlig pekes det på problemer med rapportering av slaktede purker (som i dag omfatter all gris over 125 kg slaktevekt), at det ikke finnes noen registrering av destruerte purker, og at omsetning av purker (som livdyr) ikke vil bli registrert med mindre det skjer gjennom organisert livdyrformidling. Et allerede vanskelig kontrollerbart regelverk vil dermed bli enda vanskeligere og mer ressurskrevende å kontrollere. Et eventuelt nytt reguleringspunkt kan videre gi uheldige tilpasninger, enten gjennom lav utrangering av purker eller ved at produsentene vil unngå ordinær slaktning av purker, og i stedet sender dyret til destruksjon eller liknende for å omgå regelverket.

For å kunne kontrollere målepunktet "utrangerte avlspurker", vil forvaltningen være avhengig både av å ha en oversikt over hvem som overskrider grensene, og hvor stor overskridelsen faktisk er. *Fatland* peker i sin uttalelse på at det per i dag ikke finnes noe klassifiserings-system som er egnet til å bedømme om en purke har hatt et kull, og skal regnes som avlspurke. Det vises til at dette i dag avgjøres sjablonmessig basert på antagelser om hvilke dyr som kan ha født unger, og bestemmes gjerne ut fra vekt. Slakteriet mener at en opparbeiding av et klassifiseringsssystem for å bedømme om en purke er avlspurke vil kreve store ressurser både til kontroll og registrering.

3.3 Høringsinstansenes innspill til konsesjonsgrenser

Flere høringsinstanser har omtalt de foreslåtte konsesjonsgrensene uten å komme med konkrete forslag til konsesjonsgrenser. *Telemark Bonde- og Småbrukarlag, Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Norsvin Buskerud, Fylkesmannen i Nordland, Fylkesmannen i Trøndelag,*

Norsvin Ryfylke, Hjelmeland kommune mfl. støtter forslaget, og mener at konsesjonsgrensene ikke må settes høyere enn det som er foreslått.

Midt-Norge Slakteri m.fl. mener at alle produsenter og besetningstyper må behandles likt, og at faktoren for utslakting må være lik for alle produsenter. *Advokatfirma Endresen Brygffjell Torall* mener at parallelle konsesjonsgrenser vil skape ytterligere mangel på forutberegnelighet.

Innspill om konsesjonsgrense for utrangerte purker i bruksbesetninger

Ni høringsinstanser har kommet med forslag til konsesjonsgrense for utrangerte purker i bruksbesetninger. *Norsvin* og *Norges Bondelag* foreslår 150 utrangerte purker per år, mens *Nortura* foreslår 175. *Fylkesmannen i Rogaland* foreslår at grensen settes til 210 utrangerte for alle besetningstyper. *Flere private som har avgitt høringsinnspill* har kommentert at grensen bør settes høyere, og innspillene varierer innenfor 220 til 400 slakta purker per år.

Innspill knyttet til kombinertbesetninger

Syv høringsinstanser har uttalt seg om hvordan den foreslåtte grensen vil påvirke kombinertprodusentene. *KLF* og *Fatland* skriver blant annet at høringsforslaget vil sette en stopper for kombinertbesetningenes mulighet til å tilpasse produksjonen ved å slakte ut flere purker på slutten av året. Dette gjøres for å ha tilstrekkelig rom innenfor konsesjons-regelverket til å føre fram slaktegris. De mener at bortfallet av denne muligheten gjør at kombinertprodusentene vil ha vanskeligheter med å utnytte produksjonsapparatet. *Midt-Norge Slakteri* skriver at kombinertprodusentene har behov for en høyere faktor. Også andre høringsuttalelser peker på at mange kombinertprodusenter med høy rekruttering vil måtte redusere sin produksjon hvis den foreslåtte grensen innføres. Også *Fylkesmannen i Rogaland* mener at kombinertprodusenter enten må redusere besetningen eller selge flere smågris. *Norges Bondelag* mener at den foreslåtte grensen på 140 utrangerte avlspurker kan skape problemer for kombinertbesetningene, men mener at dette kan løses ved å sette bruksbesetningenes grense for antall utrangerte avlspurker til 150.

Innspill om konsesjonsgrense for utrangerte purker i foredlings- og formeringsbesetninger

Fem høringsinstanser har kommet med innspill til de foreslåtte konsesjonsgrensene for utrangerte purker i foredlings- og formeringsbesetninger. *Norsvin Ryfylke* støtter høringsforslagets forslag til konsesjonsgrenser. *Norsvin* foreslår at foredlingsbesetningene ikke skal ha forholdstall, men kun en grense på maks 300 utrangerte purker per 2100 enheter. For formeringsbesetningene foreslår *Norsvin* at grensen settes til 233 utrangerte. *Norsvin* poengterer at alle foredlings- og formeringsbesetningene kan defineres som kombinertprodusenter siden de også driver livdyromsetning. *Norsvin* har presisert at deres forslag til konsesjonsgrenser for disse besetningene *ikke* omfatter dyr solgt som livdyr. *KLF* og *Fatland* mener at det er uhensiktsmessig og urimelig å gjøre særskilte vurderinger for avlsbesetninger. *Fylkesmannen i Rogaland* mener at konsesjonsgrensen bør settes til 210 utrangerte avlspurker for alle besetningstyper.

Innspill om konsesjonsgrense for utrangerte purker i nav i purkeringer

Tre høringsinstanser har kommentert forslaget for konsesjonsgrense for utrangerte purker i nav i purkeringer. *Norsvin Ryfylke* støtter høringsforslaget. *Norges Bondelag* og *Norsvin* foreslår begge 1 010 utrangerte avlspurker. Forslaget er basert på at navet kan eie 707 avlspurker. Ved å multiplisere 707 med den samme faktoren som blir gjeldende for bruksbesetninger (1,4285), blir resultatet 1 010 utrangerte avlspurker.

3.4 Departementets vurdering av de generelle innspillene

Departementet ser at regulering av omsatte smågris kunne ivarett lovens formål om å regulere produksjonsomfanget hos den enkelte produsent. Kontrollutfordringer og generelle innvendinger mot begrensning i regelverket ville imidlertid like fullt gjort seg gjeldende ved en slik regulering.

Departementet mener at å regulere antall utrangerte purker ligger innenfor lovens formål om å regulere produksjonsomfanget hos den enkelte produsent. Denne produksjonsformen kan innebære et smågrisantall i størrelsesorden opp mot 12 000 per produsent per år. Sett i forhold til at 4 000 smågris er et alminnelig antall smågris fra et purketall på 105 (som er det antallet purker produsenten til enhver tid kan ha innenfor gjeldende konsesjonsgrense) innebærer produksjon med engangspurker muligheter for et vesentlig større produksjonsomfang. Departementet er derfor ikke enig i innvendingen om at det ikke er hjemmel til å regulere antall utrangerte purker fordi disse kun er en indirekte følge av produksjonen, og ikke inngår i omfanget av den.

Departementet deler heller ikke synspunktet om at forslaget ligger utenfor lovens formål. Innvendingene knyttet til at forslaget til regulering er begrunnet i utenforliggende markedsmessige hensyn er ikke relevant all den tid markedsbalansen for svinekjøtt nå er relativt stabil, mens regulering av utrangerte purker like fullt er ønskelig.

Kontroll av antall utrangerte purker hos den enkelte produsent vil innebærer noen utfordringer for forvaltningen. Utfordringer med kontroll er det også i dag knyttet til antall innsatte avlspurker til enhver tid. Denne kontrollen lar seg vanskelig gjennomføre maskinelt, og skjer i praksis ved telling av dyr på stedet sammenholdt med regnskaps- og slakteopplysninger. Antall slakede purker per år fremgår av Leveransedatabasen for slakt, mens livdyrsalg og destruerte purker ikke lar seg kontrollere maskinelt. Dette vil følgelig innebære behov for manuell dokumentkontroll også for målepunktet utrangerte purker. Når det gjelder innvendingene mot at mottaker av destruerte purker ikke har mulighet for å registrere om det er purker som har grisene eller ikke som hentes, vil dette innebære at kontrollen må basere seg på dokumentasjon fra produsenten i form av dyreholdsjournal e.l. Ved kontroll kan forvaltningen pålegge produsenten å gi opplysninger om antallet solgte og destruerte purker, jf. husdyrkonsesjonsloven § 6.

Når det gjelder hensynet til produsenter som har innrettet sin produksjon med en stor andel utrangerte purker per år, viser departementet til at den endringen i reguleringen av produksjon som nå gjøres hviler på et allerede eksisterende og legitimt formål. Det fastsettes dessuten en lengre overgangstid enn det som var foreslått i høring, jf. pkt. 5.

Departementet kan etter dette ikke se at det har kommet innvendinger av en slik karakter at regulering av antall utrangerte purker ikke kan fastsettes. I det følgende vil innspill og departementets vurderinger knyttet til grenser for de ulike besetningstypene bli behandlet.

3.5 Departementets vurdering av nye konsesjonsgrenser

Konsesjonsgrense for utrangerte purker i bruksbesetninger

Formålet med innføringen av konsesjonsgrenser for antall utrangerte purker er å håndtere veksten i engangspurkeprodusenter. Flere av høringsinstansene har argumentert med at den foreslåtte grensen på 140 utrangerte avlspurker fra bruksbesetninger vil medføre at også produsenter med høy rekruttering, men som ikke driver produksjon basert på engangspurker, vil måtte redusere produksjonen. Grensen på 140 utrangerte vil også kunne skape utfordringer for kombinertbesetningene. Departementet er enig i at den foreslåtte endringen i størst mulig grad skal rettes mot engangspurkeprodusentene, og fastsetter bruksbesetningenes konsesjonsgrense til 150 utrangerte avlspurker.

Virkingen av grense for antall utrangerte purker for kombinertbesetninger

Departementet mener at kombinertprodusentene bør ha mulighet til å utrangere maksimalt 150 avlspurker, og at antallet må tilpasses det antallet slaktegriser produsenten har levert gjennom året. Kombinertprodusentene gjør allerede en slik tilpasning når det gjelder antallet innsatte avlspurker. Departementet ser at en grense på 150 utrangerte avlspurker kan legge begrensninger på muligheten for å tilpasse antall avlspurker gjennom året etter hvert som det leveres slaktegris. Dette vil være en lite økonomisk driftsform ettersom det vil kreve et høyt antall fødebinge som kun vil være i bruk i starten av året. Departementet mener at grensen på maksimalt 150 utrangerte avlspurker, korrigert for antall slaktede eller omsatte slaktegriser, gir kombinertprodusentene tilstrekkelig fleksibilitet.

Dersom kombinertbesetningene skulle gis mulighet til å utrangere et høyere antall avlspurker, vil det legge til rette for engangspurkeproduksjon i disse besetningene. Det vil i så fall være i strid med formålet med innføringen av konsesjonsgrense for utrangerte avlspurker.

Konsesjonsgrense for utrangerte purker i foredlings- og formeringsbesetninger

KLF og *Fatland* mener at det ikke bør gjøres særegne vurderinger for foredlings- og formeringsbesetningene. Departementet viser til at disse besetningene bidrar til avlsfremgang i svinepopulasjonen, og at korte generasjonsintervall og dermed høy rekrutteringsprosent ifølge Norsvin er en forutsetning for å gjøre dette arbeidet⁵. Følgelig vil disse besetningene utrangere flere avlspurker enn bruksbesetningene vil gjøre.

⁵ Foredlingsbesetningene driftes gjennom Norsvin og driver avlsarbeid på renrasede dyr. De produserer råner som skal til rånetest og selger landsvinpurker til formeringsbesetninger. I formeringsbesetningene blir

I høringen ble det foreslått en konsesjonsgrense på 300 utrangerte avlspurker for foredlingsbesetningene. *Norsvin* har vist til at dersom forholdstall skulle gjelde burde grensen være på 600 utrangerte avlspurker med et forholdstall på 3,5.

Foredlingsbesetningene selger også eliteråner og ungpurker, det vil si purker med levende vekt over 50 kg, men som ikke har hatt kull. Da disse purkene ikke er regulert som avlspurker, telles de heller ikke med i konsesjonsgrensen for utrangerte avlspurker. Livdyrsalg av ungpurker over 50 kg innebærer imidlertid at antall utrangerte avlspurker må justeres, knyttet til grensen på 2.100 omsatte og slaktede slaktegriser per år. Dette gjelder også for alminnelige kombinertbesetninger, som må justere antall slaktegris ut fra antall utrangerte avlspurker. Departementet kan ikke se grunn til å gi foredlingsbesetninger andre vilkår enn alminnelige kombinertbesetninger på dette området.

Departementet har imidlertid valgt å ta hensyn til at foredlingsbesetningene må ha en høy rekrutteringsprosent ved å sette grensen til 438⁶ utrangerte purker, med et forholdstall på 4,8. Innenfor denne grensen vil antall solgte/slakta gris måtte justeres ut fra den rekrutteringsprosenten produsenten velger å ha.

Høringsforslagets konsesjonsgrense for formeringsbesetningene var 175 utrangerte avlspurker. *Norsvin* viser til at rekrutteringsprosenten som er brukt som grunnlag til dette forslaget er for lavt og dermed ikke gjenspeiler realiteten i formeringsbesetningene. De foreslår at grensen settes til 233 utrangerte avlspurker. *Norsvin* har i likhet med det som gjelder for foredlingsbesetningene presisert at antallet de har foreslått ikke tar høyde for formeringsbesetningenes livdyromsetning. Departementet viser til begrunnelsen over om hvorfor foredlings- og formeringsbesetningenes livdyromsetning ikke påvirker hvor konsesjonsgrensen for utrangerte avlspurker skal settes. Ved å følge samme fremgangsmåte som Landbruksdirektoratet gjorde i sin utredning om smågrisproduksjon, finner departementet at en formeringsbesetning med 55 pst. rekruttering og fem dagers tomtid, som *Norsvin* anfører i høringsinnspillet, vil ha behov for å utrangere 219 avlspurker⁷. Departementet mener at det

landsvinpurkene inseminert med sæd fra Z-linjen, og resultatet er TN70-purka. Denne selges så videre til bruksbesetninger og på denne måten når avlsframgangen ut til bruksbesetningene.

⁶ 116,1 dagers drektighet, 32 dagers dietid, 5 dager tomtid, 153,1 dagers sykluslengde. Ved 75 pst. rekruttering vil en purke ha i gjennomsnitt (100/75) 1,333 kull i sin levetid. Med en sykluslengde på 153,1 dager og 1,333 kull vil en purke ha vært definert som årspurke i 204,13 dager. Hun vil ha vært definert som avlspurke i 204,13 dager – 116,1 dager (én drektighet) = 88,03 dager. Forholdet mellom antall dager som årspurke og antall dager som avlspurke blir dermed 2,33. Med 1 200 solgte livdyr kan foredlingsbesetningene ha maksimalt 45 innsatte avlspurker ved årets slutt. Dette tilsvarer 900 (45*20) konsesjonsenheter. 45 innsatte avlspurker utgjør 104,9 (45*2,33) årspurker. 104,9 årspurker * 2,384 kull/år = 250 kull per år. 75 pst. av disse kullene kommer fra førstegangsfødende purker, som krever en rekruttering på 250 * 75 pst = 187,5 ≈ 188 avlspurker. 188 utrangerte avlspurker tilsvarer det antallet konsesjonsenheter som gjenstår, altså 900. 900 konsesjonsenheter / 188 ≈ 4,8 som forholdstall. Sett opp mot konsesjonsgrensen på 2 100 konsesjonsenheter, vil foredlingsbesetningene kunne utrangere 438 avlspurker (2100 / 4,8 = 437,5 ≈ 438).

⁷ 116,1 dagers drektighet, 31,9 dager dietid, 5 dager tomtid, sykluslengde 153 dager. Ved 55 pst. rekruttering vil en purke ha i gjennomsnitt (100/55) 1,82 kull i sin levetid. Med en sykluslengde på 153 dager og 1,82 kull vil en purke ha vært definert som årspurke i 278,5 dager. Hun vil ha vært definert som avlspurke i 278,5 dager – 116,1 dag (én drektighet) = 162,4 dager. Forholdet mellom antall dager som årspurke og antall dager som avlspurke blir dermed 1,72 (278,5 dager/162,4 dager). 105 innsatte avlspurker * 1,72 årspurker/avlspurke = 180,6 årspurker. 180,6 årspurker * 2,20 kull/årspurke = 397 kull/år i en besetning på 105 innsatte avlspurker. 55 pst. av disse kullene kommer fra førstegangsfødende purker, som krever en rekruttering på 397 kull * 55 pst. = 218,4 purker.

ved å sette grensen til 220 utrangerte purker, tas hensyn til behov for høyere rekrutteringsprosent og færre dager tomtid, enn forslaget som ble hørt.

Konsesjonsgrense for utrangerte purker i nav i purkeringer

Departementet er enige i at navenes konsesjonsgrense for utrangerte avlspurker bør få den samme faktoren som bruksbesetningene vil få. Konsesjonsgrensen fastsettes dermed til 1 010 utrangerte avlspurker for nav i purkeringer.

Departementet fastsetter følgende grenser, forholdstall og faktorer:

Besetningstype	Konsesjonsgrense, utrangerte avlspurker	Forholdstall	Faktor
Bruksbesetning	150	14	1,4286
Nav i purkering	1 010	2,08	2,2444
Foredlingsbesetning	438	4,8	4,1714
Formeringsbesetning	220	9,55	2,0952

3.6 Definisjoner

Høringsutkastet

Som følge av de foreslåtte endringene i konsesjonsgrensene i § 1, foreslo departementet også å utvide definisjonsbestemmelsen i forskriften § 4 med begrepene foredlingsbesetning, formeringsbesetning og utrangert avlspurke.

Det følger av foreslåtte definisjoner av foredlings- og formeringsbesetningene at de må ha en avtale med en offentlig anerkjent avlsorganisasjon, jf. forskrift 31. januar 2018 nr. 145 om avl av storfe, svin, sau, geit og hest.

Begrepet "utrangert avlspurke" er nytt i husdyrkonsesjonssammenheng, og innbefatter i realiteten enhver avhending av avlspurkene, enten de slaktes, destrueres eller omsettes med eller uten vederlag.

Høringsinnspill

Norsvin er den eneste høringsinstansen som har kommentert de foreslåtte definisjonene "foredlingsbesetning" og "formeringsbesetning", og har i tillegg foreslått en endring i definisjonen "slaktegris". For definisjonen "slaktegris" foreslår *Norsvin* følgende definisjon: "gris fra 50 kg levende vekt, unntatt solgte ungpurker fra godkjent avlsbesetning⁸". Forslaget begrunnes med at ungpurker som selges fra foredlings- og formeringsbesetninger innen kort tid vil telle som avlspurke i en annen besetning, og dermed telles to ganger. *Norsvin* har presisert at hvis denne definisjonen ikke endres, må foredlings- og formeringsbesetningenes

Følgelig vil 218,4 purker utrangeres fra besetningen, forutsatt at produsenten forholder seg til konsesjonsgrensen på 105 innsatte avlspurker. For nærmere beskrivelse av denne metodikken, se Landbruksdirektoratets utredning om smågrisproduksjonen, vedlegg 1 og side 13.

⁸ Avlsbesetning er en samlebetegnelse for foredlings- og formeringsbesetninger.

konsesjonsgrense for utrangerte avlspurker settes høyere enn deres forslag på henholdsvis 300 og 233.

Til definisjonene "foredlingsbesetning" og "formeringsbesetning", bemerker *Norsvin* at det er viktig av man ikke åpner for muligheten til å skape fiktive avlsbesetninger, og at det derfor er viktig at definisjonen spisses ytterligere. Følgende definisjoner er foreslått:

"Foredlingsbesetning: driftsopplegg med produksjon av eliteråner til bruk i avlspopulasjonen i et godkjent norsk avlssystem, testing og egenrekruttering av renavlspurker, salg av renavlspurker til formeringsbesetninger og bruksbesetninger, og hvor produsenten har avtale med en norsk offentlig anerkjent avlsorganisasjon."

"Formeringsbesetning: driftsopplegg med produksjon av krysningspurker for videresalg til bruksbesetninger, besetningen skal inneha kun renavlspurker som basis for produksjon av krysningspurker og produsenten har avtale med norsk offentlig anerkjent avlsorganisasjon."

Departementets vurderinger

Departementet er enig i at det er behov for presise definisjoner som utelukker muligheten til å få registrert en fiktiv foredling- eller formeringsbesetning, og fastsetter endrede definisjoner for *foredlingsbesetning* og *formeringsbesetning*.

Når det gjelder definisjonen av *slaktegris* ser ikke departementet behov for å justere denne. Som beskrevet og drøftet under *konsesjonsgrense for utrangerte avlspurker i foredlings- og formeringsbesetninger*, driver disse besetningene med utstrakt salg av ungpurker, det vil si purker med levende vekt over 50 kg, men som ikke har hatt kull. Disse kommer inn under den gjeldende definisjonen for *slaktegris*, og teller derfor som én konsesjonsenhet ved salg eller omsetning. *Norsvin* ønsker at foredlings- og formeringsbesetningenes omsetning av ungpurker ikke skal telles som konsesjonsenheter, og begrunner det med at det vil føre til at disse besetningene må utrangere færre avlspurker enn det som er foreslått i konsesjonsgrensene.

Ungpurker er ikke definert som avlspurker, og omfattes derfor ikke av konsesjonsgrensen for utrangerte avlspurker, men foredlings- og formeringsbesetningene må tilpasse antall utrangerte og innsatte avlspurker etter antallet omsatte livdyr over 50 kg. Denne regelen gjelder i alminnelighet for kombinertprodusenter, og departementet kan ikke se noen grunn til at foredling- og formeringsbesetninger skal ha en spesialbehandling utover de høyere konsesjonsgrensene for utrangerte avlspurker som er gitt med begrunnelse i avlsarbeid, jf. departementets vurdering i pkt. 3.5.

Når det gjelder begrepet "offentlig anerkjent avlsorganisasjon" som benyttes for å avgrense innholdet i foredlings- og formeringsbesetningene, innebærer dette at produsenten må være tilknyttet en avlsorganisasjon som driver langsiktig avlsarbeid av et visst omfang. Organisasjoner som driver avlsarbeid har spesifikke og målbare avlsmål som fremgår gjennom et avlsprogram. Det forventes at organisasjonen driver med avlsforskning og har

flere avlsbesetninger knyttet til seg. Videre vil en avlsorganisasjon normalt ha en teststasjon med tilgang til eliteråner, og bruke opplysninger fra avlsbesetningene for å kartlegge hvilke dyr som skal benyttes i avl.

4. Øvrige endringer

4.1 Presisering av konsesjonsgrensene

Som nevnt i høringsbrevet har departementet blitt klar over at bruken av "og" og "eller" i forskriftens § 1 har åpnet for tolkninger som ikke har vært tilsiktet. For eksempel har det vært stilt spørsmål om bruken av "og" i § 1 første ledd nr. 1, 2 og 4 ("omsatte og slaktede") innebærer at begge vilkårene må være oppfylt. Selv om det er opplagt at f.eks. en slaktekylling i de aller fleste tilfeller både vil være omsatt og slaktet, har det alltid vært ment at ett av disse vilkårene er tilstrekkelig. For å klargjøre dette foreslo departementet å endre begrepet "og" til "eller" i de aktuelle bestemmelsene.

Det ble videre foreslått noen språklige endringer som ikke var av materiell karakter i forskriftens § 1. For eksempel er det i første ledd foreslått å presisere at grensene for svine- og fjørfehold som kan drives uten departementets tillatelse, er 2 100 konsesjonsenheter. Bestemmelsen angir deretter hvordan konsesjonsenhetene fordeler seg for hver enkelt produksjonsform. Videre ble begrepet "inntil" erstattet med "maksimalt" og begrepet "innsatte" ble foreslått fjernet.

Det har ikke kommet merknader til disse presiseringene, og endringene fastsettes i tråd med forslaget som ble sendt på høring.

I § 1 er også faktorer tatt inn i bestemmelsen. Faktorene er et matematisk resultat av antall utrangerte avlspurker delt på antallet innsatte avlspurker. For god ordens skyld er disse inntatt i forskriftsteksten.

De fastsatte konsesjonsgrensene viser antallet avlspurker en produsent *uten* konsesjon maksimalt kan utrangere gjennom ett år. I tilfeller hvor det foreligger en konsesjon, vil det maksimale antallet utrangerte purker være høyere enn hvor det ikke foreligger konsesjon. Det må derfor gjøres en beregning av hvor mange avlspurker den aktuelle produsenten kan utrangere. Ved å se på forholdet mellom det maksimale antallet utrangerte og det maksimale antallet innsatte avlspurker for de ulike besetningstypene, fremkommer faktorer for hver av besetningstypene. Den aktuelle faktoren multipliseres deretter med innvilget konsesjon for innsatte avlspurker. For eksempel vil en produsent med konsesjon på 130 innsatte avlspurker kunne utrangere $130 \cdot 1,4286 = 186$ avlspurker.

4.2 Oppheving av regulering av særskilte konsesjonsrettigheter

Ved innføringen av gjeldende regelverk gikk man over fra å regulere slaktekylling, kalkuner og slaktegris som innsatte dyr til slaktede og omsatte dyr. I den forbindelse ble det gitt en overgangsbestemmelse i forskriftens § 9. Produsenter med konsesjon til å produsere et

bestemt antall innsatte slaktekylling, kalkun eller slaktegris pr. år, skal gis konsesjon til å produsere det tilsvarende antall omsatte og slaktede slaktekylling, kalkun eller slaktegris pr. år. Forskriftens § 9 ble foreslått opphevet fordi en gjennomgang av husdyrkonsesjonsregisteret viste at det ikke forelå noen slike konsesjoner.

Det har ikke kommet motforestillinger mot forslaget. Departementet opphever bestemmelsen ettersom bestemmelsen i dag ikke har noen realitet da det ikke eksisterer konsesjoner til innsatte slaktekylling, kalkun eller slaktegris.

4.3 Registreringskrav for foredlings- og formeringsbesetninger – ny § 9

Høringsforslaget

Departementet foreslo ny § 9 der det gis regler om registrering av foredlings- og formeringsbesetninger. Forslaget gikk ut på at foredlings- og formeringsbesetninger i svinehold må være registrert i Landbruksdirektoratets husdyrkonsesjonsregister for å kunne utrangere det antall avlspurker som fremgår av forslaget § 1 første ledd nr. 6 og 7. Hvis besetningen ikke er registrert, vil § 1 første ledd nr. 5 komme til anvendelse.

Både foredlings- og formeringsbesetningene må ha en avtale med en offentlig anerkjent avlsorganisasjon. I dag er det Norsvin som har denne rollen. Når det gjelder foredlingsbesetninger, la departementet til grunn at produsenter som har en avtale med Norsvin alltid vil kunne bli registrert. Tilsvarende gjelder formeringsbesetninger der det foreligger en trepartsavtale mellom produsenten, slakteriet og Norsvin.

Høringsinstansenes syn

Advokatfirma Endresen Brygfjell Torall har vist til at forslaget favoriserer produsenter som har avtale med Norsvin.

Landbruksdirektoratet viser til at for å lette forvaltningen er det ønskelig at det tas inn i forskriften krav om at melding om registrering sendes inn på skjema utarbeidet av Landbruksdirektoratet. Videre anbefaler direktoratet at referansen til husdyrkonsesjonsregisteret i § 9 fjernes, da det på den måten legges til rette for mer fleksibilitet ved utforming av et register for foredlings- og formeringsbesetninger.

Departementets vurdering

For å gjennomføre reguleringen av særskilte grenser for utrangerte purker fra foredlings- og formeringsbesetninger, er det behov for et registreringssystem. I forslaget til bestemmelse er det ikke et vilkår om at produsenten må ha avtale med Norsvin, selv om dette faktisk er tilfellet for foredlings- og formeringsbesetninger i dag. Bestemmelsen slik den er foreslått er ikke til hinder for at produsenter som driver foredlings- og formeringsproduksjon kan bli registrert hos Landbruksdirektoratet så lenge avlsorganisasjonen de har avtale med er anerkjent av det offentlige jf. forskriftsutkastet § 4 pkt. 6 og 7, og favoriserer dermed ikke konkrete organisasjoner.

Departementet foreslo å knytte registreringen til Landbruksdirektoratets husdyrkonsesjonsregister. Foredlings- og formeringsbesetninger har i utgangspunktet ingen konsesjon, og denne oversikten behøver derfor ikke knyttes til husdyrkonsesjonsregisteret. Departementet endrer bestemmelsen slik at registreringen ikke knyttes opp til husdyrkonsesjonsregisteret, som er et register over innvilgede konsesjoner. Videre fastsettes det i bestemmelsen slik det ble beskrevet at det skulle legges opp til i høringsnotatet, at registrering skal foregå ved bruk av skjema fastsatt av Landbruksdirektoratet.

4.4 Særlige regler ved avvikling av produksjonen

Produsenter med avlspurker som ønsker å avvikle produksjonen kan risikere å overstige grensen for konsesjonsfri drift eller innvilget konsesjon. Dersom produsenten i løpet av et år har utrangert et høyt antall avlspurker og slakter eller selger ut besetningen mot slutten av året, vil utrangeringen av avlspurker langt kunne overgå tillatt utrangering.

De nye konsesjonsgrensene har som formål å stanse utviklingen av smågrisproduksjon basert på bruk av engangspurker. Reglene har ikke til formål å sette begrensinger for når i året en avvikling av produksjon eller et generasjonsskifte skal kunne finne sted. Departementets forslag til særlige regler ved avvikling er ment å ta høyde for disse situasjonene.

Det kan tenkes andre tilfeller enn avvikling der produsenten har behov for å slakte ut eller selge deler av besetningen for en periode, og slik sett vil overstige konsesjonsgrensene i et enkelt år. Eksempler på det kan være pålegg om sanering av besetning, skader på driftsbygning etc. Departementet har derfor i bestemmelsens annet ledd fastsatt at fylkesmannen og Landbruksdirektoratet i særlige tilfeller kan gi tillatelse til å overstige grensen for utrangerte avlspurker for et enkelt år.

5. Overgangsordning

5.1 Høringsforslaget

Departementet foreslo en bestemmelse om å gi midlertidig konsesjon til produsenter som i 2017 eller 2018 utrangerte flere avlspurker enn det som følger av grensene i forslaget § 1. Det ble foreslått at konsesjonene ikke skulle gis lenger varighet enn til og med 2021.

For å få konsesjon for et høyere antall utrangerte avlspurker ble det foreslått at produsenten skulle søke om konsesjon etter lovens § 4 annet ledd. Det ble vist til at adgangen til å innvilge konsesjon etter denne bestemmelsen normalt er svært snever, men siden konsesjonen i dette tilfellet både er midlertidig og vil følge av forskriften selv, skulle det ikke legges opp til noen ytterligere prøving av om vilkåret "særlige tilfeller" var oppfylt. I stedet ble det foreslått at produsenten leverer søknad vedlagt dokumentasjon på antall utrangerte purker, og at dette normalt ville anses tilstrekkelig til å innvilge midlertidig konsesjon. Det ble lagt opp til at Landbruksdirektoratet administrerte ordningen med midlertidig konsesjon og utarbeidet søknadsskjema, mens fylkesmannen skulle fatte vedtak i tråd med forskriften.

5.2 Høringsinstansenes syn

Både høringsinstanser som er positive til å regulere antall utrangerte purker og de som er negative, har i hovedsak uttrykt at tre år er for kort overgangstid. *Norsvin* støtter derimot forslaget om tre års overgangsperiode. Blant annet *Norsvin Buskerud* mener at det bør stilles krav til at produsenter som innvilges midlertidig konsesjon i overgangsperioden kan dokumentere at de oppfyller krav til dyrevelferd med fokus på arealkrav og alder ved avvenning. I innspill fra enkeltpersoner trekkes det frem at hensynet til at investert kapital må få betale seg bør telle svært lite, og at engangsurkeprodusentene bidrar til å presse prisen på smågris ned for smågrisprodusenter som ikke driver med engangsurkeproduksjon.

Norges Bondelag mener fem år er en rimelig overgangstid, *mens KLF* og *Fatland* mener at en generell overgangsordning som er kortere enn syv år er urealistisk, og oppfordrer til at produsenter må kunne innvilges en individuell overgangsordning på inntil 20 år. *Fylkesmannen i Rogaland* mener at en rimelig overgangsperiode bør følge nedskrivningen, og ser for seg individuell saksbehandling for å finne rett nedskrivningstid for hvert enkelt foretak.

5.3 Departementets vurdering

For produsenter som har innrettet produksjonen med en høy rekrutteringsprosent vil det være behov for en overgangsordning for å kunne møte de nye grensene på en måte som ikke umiddelbart reduserer inntekten. Departementet viser likevel til at det har vært kjent at det kan komme begrensninger på denne produksjonsmåten siden jordbruksoppgjøret i 2018. Det er dermed lite trolig at det i særlig grad har blitt investert i nye driftsbygninger tilpasset engangsurkeproduksjon siden dette ble kjent.

Basert på inntrykket av høringsinnspillene ser departementet at den foreslåtte overgangsordningen på tre år kan fremstå som for kort for å gi berørte produsenter rimelig tid til å redusere sitt produksjonsomfang ned til de nye grensene. Ut fra dette settes overgangsperioden i stedet til fem år, regnet fra 1. januar 2020. Dette vil i realiteten innebærer at begrensningene i produksjonsmåten først vil tre i kraft syv år etter at de ble varslet. Departementet mener dette er rimelig tid til å innrette seg etter nye grenser, og ser ikke behov for å åpne for å gi varige konsesjoner.

Departementet har videre gjort bestemmelsen mer presis ved å bytte ut ordet "utrangerte dyr" med "utrangerte avlspurker" i siste setning. Det er videre tatt inn et nytt ledd om at søknad må leveres på søknadsskjema fastsatt av Landbruksdirektoratet for å sikre at produsentene leverer likeartede opplysninger som grunnlag for den midlertidige konsesjonen som fylkesmennene skal behandle.

Det ble ikke foreslått noen frist for å søke om midlertidig konsesjon. De nye grensene for antall utrangerte purker vil gjelde fra 1. januar 2020. Dette innebærer at produsenter som skal utrangere flere avlspurker enn de respektive grensene fra 2020 må sørge for inneha gyldig midlertidig konsesjon fra det tidspunktet de slakter, destruerer eller på en annen måte omsetter eller avhender første avlspurke, utover den respektive grensen for deres besetning.

Det følger av husdyrkonsesjonsloven § 4 tredje ledd at en søknad om konsesjon kan avslås dersom søkeren "grovt eller gjentatte ganger har overtrådt bestemmelser i denne loven eller vedtak gjort i medhold av loven". Ved innvilgelse av midlertidig konsesjon i forbindelse med

overgangsordningen, vil ikke denne *kan*-bestemmelsen benyttes. Søknader om midlertidig konsesjon for utrangerte avlspurker i forbindelse med overgangsordningen skal som hovedregel innvilges når vilkårene er oppfylt. En konsesjon har kun virkning framover i tid.

For å kunne innvilges midlertidig konsesjon må produsenten dokumentere antall utrangerte avlspurker gjennom 2017 eller 2018. Slik dokumentasjon kan være slakteopplysninger og eventuell regnskapsdokumentasjon på antallet avlspurker solgt som livdyr eller destruert.

Dersom det er særlige grunner til at årene 2017 eller 2018 ikke er representative, f.eks. på grunn av sanering, kan departementet jf. husdyrkonsesjonsloven § 4 annet ledd likevel gi midlertidig konsesjon med grunnlag i tidligere basisår.

6. Toårsregelen i § 2 endres ikke

6.1 Høringsforslaget

Någjeldende forskrift § 2 åpner for at det kan produseres inntil 15 pst. over konsesjonsgrensen eller innvilget konsesjon ett år, dersom det gjøres tilsvarende reduksjon i produksjonen det påfølgende året. Hensikten med bestemmelsen er å øke fleksibiliteten og bedre produsentens tilpasningsmuligheter. Bestemmelsen er utformet generelt og favner alle produksjonsformer, dvs. både produksjoner som reguleres på omsatte og slaktede dyr pr. år og produksjoner som reguleres på innsatte dyr til et hvert tidspunkt.

Departementet foreslo å endre bestemmelsen om produksjon over to år slik at den kun skulle knytte seg til produksjoner som baserer seg på leveranse av slakt. Departementet viste til at det var særlig i produksjoner der det leveres slakt at denne bestemmelsen er viktig, fordi både kullstørrelse og dødelighet fram til slakt vanskelig kan planlegges, og at slaktetidspunkt (ved puljedrift) rundt et skifte av kalenderår kan bli forskjøvet. Dette kan ha stor innvirkning på antallet dyr som kan leveres til slakteri det enkelte år.

Når det derimot gjaldt forslaget til nye konsesjonsgrenser om utrangerte avlspurker, mente departementet at grensene var satt tilstrekkelig høyt, slik at det ikke burde være adgang til å overskride grensen ett år for å redusere den igjen året etter.

6.2 Høringsinstansenes syn

Landbruksdirektoratet, Fylkesmannen i Møre og Romsdal og Fylkesmannen i Vestfold og Telemark støtter høringsforslaget. *Norges Bondelag* vil beholde 15 pst. regelen for alle produksjonstyper, og det samme ønsker *Norsvin* for å ivareta fortsatt mulighet for puljedrift. *Nortura* mener at dersom grensen for antall utrangerte purker økes til 175, kan innskrenkingen i 15 pst. regelen gjennomføres, men ikke ellers. *KLF* mener muligheten til å overskride produksjonsgrensen ett år bør utvides til 25 pst. Innspill fra private produsenter er at bestemmelsen ikke bør endres eller økes.

6.3 Departementets vurdering

Selv om muligheten for å overskride konsesjonsgrensen med inntil 15. pst et år for deretter å redusere tilsvarende påfølgende år vil komplisere forvaltningen av grenser for antall utrangerte purker, har departementet valgt å ivareta hensynet til puljedrift og fleksibilitet for kombinertprodusenter. Bestemmelsen endres derfor ikke.

7. Ikrafttredelse

Når forvaltningen skal vurdere hvorvidt konsesjonsgrensene er brutt, vil det for flere av produksjonene knytte seg til produksjonen i løpet av et år. Det naturlige vil da være å endre reglene med virkning fra årsskiftet, slik at det ikke oppstår spørsmål om reglene får virkning bakover i tid.

Endringene i §§ 1, 3, 4, 9 og 9a trer i kraft 1. januar 2020.

Endringene i § 9b om midlertidig konsesjon gis umiddelbar virkning slik at konsesjonssøknad kan sendes forut for produksjon ut over grensene som gjelder fra 1. januar 2020.

Med hilsen

Viil Søyland (e.f.)
avdelingsdirektør

Henriette Evensen
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer